

Dina Kos- Rosier (geboren 1886 in Sint Kruis, Zeeland)

Cees Kos (Eenigenburg 1875)

Dina kwam als 20-jarige vrouw in 1904 als huishoudster mee met Ds W.H.A. Scholte, zij betrokken toen de pastorie. Na verloop van tijd kreeg Dina verkering met de zoon van de koster van de NH kerk, Cees Kos en op 09/03 1907 trouwden ze.

Dina stond niet bekend als super 'schone' vrouw, maar het was wel een lieverd.

Het echtpaar Kos had geen kinderen. Als eerste op het dorp hadden Cees en Dina een radio! Dat was toch wat in die tijd! Alle kinderen van het dorp mochten bij hen naar de radio komen luisteren. Er stond dan een hele rij bekers klaar op tafel voor warme chocolademelk.

Dina tapte in één beweging, zonder de kan weer rechtop te houden, de bekers vol!

Daarna roerde ze met één lepeltje de chocolade om in de bekers, waarbij ze na iedere beker het lepeltje aflikte. Dat was Dina.

Ook hadden ze een hondje. Op een keer ging Dina brood halen bij bakker Jongens. Hondje mee, maar het beestje was loops! Onderweg kregen ze een hele bubs reuen achter hen aan, hondje in paniek, vloog bij bakker Jongens door de winkel, het woonhuis in en over het koejes, door de achterdeur weer naar buiten.

"Nou", zei Dina, 'ieder z'n pleziertje heeh' ... Dat was Dina.

Tijdens hun kosterschap van het kerkje, hadden Cees en Dina op zaterdagavond de kachel in de kerk alvast aangemaakt voor de zondagsdienst van de volgende morgen. Toch wel jammer al die verloren warmte! Dina had er iets op gevonden, ze haalde thuis de spruitjes af en zette de pan met spruitjes op de warme kachel in de kerk. Dat werd een lekker ruikende kerkdienst de volgende ochtend. De kerk was vergeven van de gekookte spruitjeslucht! Dat was Dina.

Er doet ook een verhaal de ronde dat er eens bezoek bij hen thuis was, tijdens het koffieschenken weigerde de pot om nog koffie door de tuit te laten gaan. Dina morrelde wat met een lepel in de tuit en haalde er vervolgens een dweiltje uit. De tuit liep weer en Dina schonk rustig de kopjes verder vol! Dat was Dina.

Ik kon nog niet eens praten en stond voor het huis vast aan een touw van een meter of 10. Dina pakte me dan bij mijn hand en ging met me wandelen. Tot het touw strak gespannen stond en ik zei: "Ho Nina kan nie vedder!" dan wisselde ze van hand en liep met mij de andere kant op! Dat was Dina.

Ik herinner me als kind, dat als je iets lekkers bij Dina kreeg, het altijd naar petroleum smaakte, alles smaakte naar petroleum! Dat was Dina.

Tijdens een verjaardag bij ons thuis liep Dina voor ons huis langs. Op een gegeven moment zei mijn oma: "Wat zou er met Dina aan de hand zijn, ze loopt zo raar!"

Inderdaad, Dina liep, vreemde pasjes makend voorbij. Ze schudde wat met haar achterwerk en daar kwam de aap uit de mouw! Haar grote roze directoire zakte van haar billen, het elastiek was geknapt. Ze stapte uit haar onderbroek en deed hem onder haar arm en vervolgde haar padje! Dat was Dina.

Dina was een bijzonder vrouw, maar wel een lieverd, ik was gek op haar en zij op mij. Ik heb haar tot ik een jaar of acht was meegemaakt, daarna werden ze "opgeborgen" in een bejaardentehuis. Ik heb ze nooit meer gezien!

(Verhalen verteld door Piet Stoop, Ans Jonker en Dick Visser.)